

Amíg megtelik a kanna

Ha valamelyik levélíró a vízre panaszkodik — ahol kellene, hogy jöjjön, ott nem jön, ahol nem kellene, ott szivárog — csaknem bizonyos, hogy mihályteleki, vagy petőfitelepi az illető. Kovács Mihály (Dalos u. 8.) azt írja, hogy a környéken lakók számára a vízszerszám valóságos bűcsűjárás. Az Acél utcai kifolyó az első álmom, aztán követi a többi, egészen a Baktói kiskertekig. Ugyanis csak ott töltheti meg üres kannáját vízzel, a kifáradt „vándor”. Olvasónk javaslatokat is tesz, hogyan lehetne gondjukon segíteni. Ezt azonban bízunk az illetékesekkel!

Kapával a buszon

Bullás Károly (Szabadsajtó u. 4.) egyik reggel Tom-pára indult busszal, háztáji földjére. Az egyik megálló-nál bebágyvoták kapával fel szeretett volna szállni egy utas, a vezető azonban nem akarta megengedni, mondván: ez a szerszám veszélyeztetés az utasok testi ép-ségét. Olvasónk arra kíván-csi, mert ő is gyakran uta-zik kapával, hogy szabad vagy sem felszállni így busz-ra, villamosra.

A közlekedési vállalat for-galmi osztályán azt a vá-laszt kaptuk, hogy a töme-ges közlekedést szolgáló jár-művekre olyan tárgyat vagy eszközt nem lehet felvinni, amely könnyen sérülést okozhat. Ha például a ka-pát ruhával gondosan be-csomagolják, a vezető vagy a kalauz megengedheti, hogy az utas felszálljon vele a járműre.

Üzenetek

Siki Ferenc (MÁV u. 2.): A fürdőfejlesztéshez valóban sok pénzre van szükség. Igaza van abban, hogy tár-sadalmi munkával pótolha-tó lenne a hiányzó összeg.

Bagdi Gyuláné (Petőfite-lep), Oláh Jenőné (Teleki u. 22.): Azért, mert a vi-har okozta áramszünetet ha-mar megszüntették az áram-szolgáltató vállalat dolgozói, külön köszönet nem jár. Ugyanígy a lelkiismeretes

Az utóbbi időben minden héten ráakadunk postalá-dánkban néhány olyan levélre, melyeknek írói tisztaság- és városzeretetről tesznek biznyságot. Az elmúlt hét nap sem kivétel. Volt, aki a villamosjegyek „elejtőiről” írt el-marasztaló sorokat; volt, aki a rossz járású szelet okozta azért, mert utcájába — ahol egyébként naponta többször is söprögetnek a házfelügyelők — besodorja a szomszéd utca szemetét.

Ezek a levelek azt tanúsítják, hogy a tisztaság védelme kezd közüggé válni a városban. Ha vannak is olyan lakói Szegednek, akik minden gatlás nélkül eldobják a villamos-jegyet és a kuka mellé szórják a hulladékot, vigasztaló, hogy vannak szemrehányó tekintetek és figyelmeztető sza-vak is, melyek felébresztik a szemetelők lelkiismeretét.

A tisztaságról

Szabó Zsigmond (Jósika u. 14.) örömmel fedezte fel Tarjánban a tetszetős külse-jű hulladékgyűjtő tartályo-kat. Azt viszont szívesen teszi, hogy a város régebbi része-in csak elvéve lát ilyen-eket, s ha mégis, gyakran használhatatlan állapotban. A kis fémládák kedvelt cél-pontjai a csintalan gyerekek-nek, a feltűnni vágyó ifjak-nak és a pityókás felnőttek-nek. Így aztán a rongálók miatt is megesik, hogy a jó-szándékú járókelők is egy óvatlan pillanatban, mikor senki sem látja, „elvesztik” a sokáig szorongatott, rég eloltott csikket, vagy az ösz-szemorzsoltatott villamosje-gyet.

Valóban, több, sűrűbben elhelyezett hulladékgyűjtő tartályra lenne szükség és jóval kevesebb rongálóra. Régen tudjuk, régen mond-juk: ezért tenni kellene va-lamit.

Hasonló témával foglalko-zik levelében H. J.-né, az áfész Szent István téri pa-vilonjának vezetője. Ő is egyetért azzal, hogy a szép és tiszta Szegedért minden-kinek vállalnia kell valamit. Neki például azt, hogy a pa-vilon környékét rendben tartja. Mint írja, ezt szíve-sen meg is teszi, ha a hulla-dékok a hozzá érkező árúk átvételkor szóródtak szét. A mások által szétdobált szemét eltávolítása — véle-ménye szerint — nem az ő feladata.

Nem hisszük, hogy levél-íróinkat bárki is megróná amiatt, hogy csupán árúát-vétel és zárás után seprí fel a bolt környékét. Napközben ugyanis — bármennyire is szereti a boltvezető a tisz-taságot — az árusítás és az ezzel kapcsolatos teendői a legfontosabbak.

Csütörtöktől kiskeddig

Sütőiparunkat általában — és már hosszú idő óta — nincs okunk megróni a ke-nyér vagy péksütemények minősége miatt. Azt lehet vitatni, hogy a kifli és a zsemle nagysága mintha ki-sebbedett volna a valamikori méretéhez viszonyítva. Meg-eshet, hogy a kenyér formá-ját is kifogásolhatjuk egy-szer-mászor. A kenyér ízé-re, „átsütöttségére” azonban szót érdemlő panasszal fehér hollóként sem találkozunk.

Mindezt nem is kellene ki-jelentünk, ha ez a „fehér holló” levél formájában be-nem repül szerkesztőségünk-be. Egy olvasónk arról tá-jékoztatott bennünket, hogy szerinte rossz kenyeret ka-pott. Hogy hol vásárolta, ő maga sem tudja. Úgy rém-

lik neki, hogy a sütőipari mintaboltban. Olvasónk két-ségtelenül tárgyilagos, mert levelében szó szerint ezt ír-ta: „A kenyeret múlt hét csütörtökön, vagy pénteken vettük és kedden este szeg-tük meg.”

Panaszának az a lényege, hogy mire a kenyeret több nap után kézbe vette, már elvetetlen volt, begyulladt. Feltételezésünk szerint ol-vasónk a frissen vásárolt kenyeret nyilvánvalóan jól becsomagolta nylonba, hogy ne száradjon meg, s bele-tette a kenyeres kosárba, rácsukta annak fődélét, vagy a konyhaszekrénybe csukta, szintén zárt helyre. Általában a háztartásokban nem az a szokás, hanem az, hogy naponta, vagy legalább másnaponként vásárolnak kenyeret, mert úgy kifize-tődőbb. Semmi szükség a kenyér sok napi tárolására, különösen melegben, mint ahogy ezt napjainkban érez-zük is. Mindezt el kellett „árulnunk” panaszos ol-vasónk levelével kapcsolatban, sőt egy kissé a sütőipar vé-delmében is.

A Munkásör Tsz sikere

A bordányi Munkásör Termelőszövetkezet a gyen-gébb adottságúak közé tar-tozik, mivel a homokos, szí-kes talaj kedvezőtlenebb a művelésre, mint a jó minő-ségű feketeföld. Eredmé-nyeiket azonban számon tartják az azonos „súlycsop-ortuák”, s köztük is nemes versengés folyik. Tavaly, a Termelőszövetkezetek Terü-leti Szövetsége és a Csong-rád megyei tanács munka-versenyt hirdetett a terme-lőszövetkezetek számára, s a gyenge termőhelyi adottsá-gokkal rendelkező gazdasá-gok között a bordányi Mun-kásör Tsz érdemelte ki az első díjat. Ezt tegnap, ked-den délután adták át a szö-vetkezetnek, ünnepélyes ke-retek között a területi szö-vetség vezetői. Ez alkalom-mal nyerte el a közös gaz-daságban dolgozó Veress István és gabonatermesztő kollektívája a szocialista brigád címet is.

Ruházati cikkek minősítése

Július 1-én életbe lép az a szabvány, amely a ruházati cikkek kötelező minősítését írja elő. Az új állami szab-vány a jelenlegitől eltérően, az I–IV. osztállyal szem-ben — a kötöttárúk kivéte-lével —, a konfekcionált textil-, felső- és alsóruhá-zati cikkeket és ágyneműket I. és II. osztályba sorolja. A II. osztályú cikkek árából az eddigi 5 százalékos helyett legalább 7 százalékos enged-ményt köteles adni a keres-kelem. A jelenlegi III. és IV. osztályúnak megfelelő termékek szabványon kívü-lien lesznek, s csak alkalmi üzletek értékesítik.

Az a II. osztályú árukész-let, amely július 1-én a kis-és nagykereskedelmi válla-latok, valamint a szövetke-zetek raktáraiban, illetve úton lesz, ez év végéig még a korábbi 5 százalékos ár-engedménnyel értékesíthető. 1972. január 1. után — ha még mindig maradna kész-lelet egyes boltokban ezekből a cikkek közül —, már nem 5, hanem 7 százalékos enged-ménnyel hozhatók csak for-galomba. A harmad- és ne-gyedosztályú áru 1971. júli-us 1. után semmiképpen nem tekinthető szabványos-nak, ezt a többi cikktől el-különítve kell kezelni, és csak lényeges árenged-ménnyel lehet forgalomba-hozni.

Termelőkenyebb gépekkel

Nagy a beruházási kedv a vállalatoknál, s ezen be-lül különösen nagy haj-landóságot mutatnak egy beruházási formára; az építésre. Ott, ahol csak a megvénült, szűknek bizo-nyult épületek kicserélése, alapos rekonstrukció adhat teret az újnak — a terme-lékeny technológiának, új berendezéseknek —, el is fogadhatjuk szükségserű-nek ezt a törekvést. De hát nem mindenütt van így, helyenként többezt gondol-nak magára az épületre, mint a későbbi „tartalmá-ra”.

Persze, hogy jó, ha kül-ső, formai korszerűség is kíséri a lényegét: a tartal-milag korszerűt. Jó, de nem elengedhetetlen fel-tétel. Ahol nem a terüle-ten múlik a fejlődés, ott érdemes lenne az építési beruházásra fordított — s megtérülésben többnyire késlekedő! — hatalmas energiákat megtakarítani, s annál többet fordítani belőlük a gépi beruházá-sokra.

Egy kicsit vízvázlatot is ez. Manapság meggyőző-déssel valljuk: az intenzív fejlesztés a célunk, szorul-jon hátterbe az extenzív oldal. Hódítsanak nagyobb teret — akár az eddigi te-rületen is elférve — a gé-ppek, a műszerek, a leg-újabb-legtermelőkenyebb berendezések. Mert az új épület még sohasem garan-cia arra, hogy a jelenleg

legmagasabb műszaki szín-vonalat érik el benne. Az sem az intenzitás növeke-désére utal, ha csupán mennyiségi növekedést tesz lehetővé egy-egy beru-házás, nem javítva a ter-mékösszetételt. Hozzáte-hetjük, hogy az ilyesmivel rendszerint valamilyen lét-számfejllesztési igény is társul. A mostani munka-erőhiányos időszakban pe-dig — mint a városi párt-bizottság legutóbbi ülésén is elhangzott — épp a for-dítottja célszerű és kívá-natos: új gépek, gépsorok, a legfejlettebb technika al-kalmazásával minél több munkáskezet szabadítani fel. Hisz ezekre a szabad kezekre rengeteg munka várna a dinamikus fejl-lődő ágazatokban.

Persze nemcsak rossz be-idegzés, a szabályozás hiá-nyos volta is munkál ab-ban, hogy erre kevesebbet, falak felhúzására, ténő-velésre, mennyiségi terme-lésemelésre annál többet gondolnak a vezetők. Most, a negyedik ötéves terv-ciklus elején különösen lé-nyeges probléma ez, ter-mésztesen tehát az igény: termelőkenyebb gépekkel jól felszerelt üzemekre van elsősorban szüksé-günk. Erre kell anyagi erőket koncentrálni. Ugyanakkor erre kell ösz-tönözni, ehhez kell segí-te-ni — akár szabályozó-módosításokkal is — a ter-melő vállalatokat.

S. M.

Magyar—jugoszláv szakszervezeti tárgyalások Szegeden

Három magyar szakszer-vezet — a textíles, a bőrös és a ruházati — központi vezetőségének meghívására jugoszláv szakszervezeti dele-gáció érkezett hazánkba, s folytat konzultatív megbe-széléseket Szegeden. A ju-goszláv delegáció vezetője, Lazo Kamcevski, a Textíles Szakszervezet Központi Bi-zottságának titkára, a kül-döttség tagjai: Ivica Valjak, a varasdi községi szakszer-vezeti bizottság elnöke, Ma-tilda Jovicic, a szabdkai Mladost Textilipari Vállalat szakszervezeti bizottságá-nak tagja és Slobodan Petro-rovic közgazdász, a Textíles Szakszervezet Központi Bi-zottságának munkatársa. A magyar szakszervezeti dele-gáció vezetője Apró József, a textíles szakszervezet el-nöke.

A magyar szakszerveze-tek vezetői tavaly Varasdon tárgyaltak a jugoszláv Tex-tíles Szakszervezet vezetői-vel, s most Szegeden foly-tatják az eszmecserét. A

szomszédos ország szakszer-vezeti vezetői elsősorban a magyar textilipari munká-sok bérezésének helyzetéről és munkakörülményeiről érdeklődnek. S arról, hogy a szakszervezetek nálunk milyen szerepet töltenek be a vállalati bérpolitika kiala-kításában, a dolgozók élet-és munkakörülményeinek meghatározásában.

A jugoszláv vendégek és a magyar szakszervezetek vezetői tegnap, kedden dé-liőtt látogatást tettek az SZMT székházában, ahol Turai Zoltán, az SZMT tit-kára köszöntötte a két dele-gációt és tájékoztatta őket Csongrád megye szervezett dolgozóinak helyzetéről. A két ország szakszervezeti tisztviselői felkeresték a Szegedi Ruhagyárat, a Ken-derfonó és Szövőipari Vállalatot és a Minőségi Cipőgyár szegedi gyárat is. Ma, szer-dán, a Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttáruagyarat te-kintik meg, s holnap, csü-törtökön értékelik a négy-napos konzultatív tárgyalás eredményét, amelyen részt vesz Baranyai Tiborné, a Textíles Szakszervezet és a három szakszervezeti szövet-ség főtítkára is.

A jugoszláv szakszerveze-ti vezetők holnap, csütörtökön utaznak el Szegedről.

Családi tragédia

Megdöbbentő bűncselek-mény történt Mátraderecs-kén. Holló József 26 éves al-kalmi munkás, aki züllött, italozó életmódja miatt hí-rhadt volt a faluban, ez al-kalommal is ittanban tét haza. Baltával agyonütötte 40 éves anyját, Holló Józsefnét és nagyanyját, öv. Nagy Andrást. Ezután a falu határában felakasztotta ma-gát, és meghalt.

Fejlesztési tervek Algyőn

A nagyközségi tanács ülése

Algyő nagyközségi tanácsa tegnap, kedden délelőtt tar-totta meg ülését, amelyen határozott a következő két év terveiről, feladatairól. Vörös Lajos tanácselnök elnökletével megvitatott az oktatási intézmények elmúlt tanévi munká-ját, a tanácsnak az elnök által előterjesztett munkaprogramját. Dr. Szógi Zoltán vb-titkár terjesztette a tanács elé a helyi IV. ötéves tervre vonatkozó pénzügyi tervet és az ideai költségvetést, majd a tanács és a vb munkatervét. A tanácsülés a munkaprogramot és a terveket egyhangúlag elfogadta és megválasztotta az állandó bizottságokat.

A nagyközség legégetőbb gondja, hogy az árvízkaró-sultak új házainak építése mielőbb befejeződjék, de legalább ennyire az is, hogy kivitelezőt találjanak az egészségügyi kombinát fel-építésének befejezéséhez. Az utóbbinak ugyanis meg-szakadt az építése, mivel a vállalkozó szövetkezet mel-lelküzemága megszűnt. Csak ezeknek a feladatoknak megoldása után foghatnak neki a koncepciózus tervek megvalósításának; előkészí-teni egy új, 12 tantermes is-kola építési programját, s korszerűsíteni az óvodát. Az új tanács sokban alapoz a lakosság segítőkészségére, s joggal, hiszen az óvoda kö-rüli terület feltöltését társa-dalmi munkában végzik a szülők és az olajipari vá-lalat dolgozói.

Gazdagodik Algyő a ta-nácshoz nem tartozó helyi intézmények, vállalatok be-ruházásaival is. A takarékszövetkezet 2 millió forintos költséggel új központi iro-daház építését, a posta 3 és fél millió forintos beruhá-zással új központi épület létesítését tervezi, a háziipa-ri szövetkezet másfél millió forintot szán ebben a két évben a vesszőfőző áttelpe-ítésére és raktárak létreho-zására. A legnagyobb beru-házások természetesen a Nagyalföldi Kőolaj- és Föld-gáztermelő Vállalat nevéhez fűződnek, amely — ez a nagyközséget is érinti — 30 millió forintot szán a Tisza védvonalának erősítésére.

Elítélték a csempészeket

Csempészárus üzérkedési ügyben ítéltékzett fellebbe-zés folytán a Fővárosi Bírósá-g. Az elsőrendű vádlott, Curnovics Péter, 29 éves csantavéri lakos, jugoszláv állampolgár, főleg Ausztriá-ban, de másutt is, nagy mennyiségben különféle árucikkeket vásárolt, majd Magyarországra csempészte és üzérkedés útján értékesi-tette. Ilyen célból többször is járt itt, s a behozott árú-cikkek belföldi forgalmi ér-teke mintegy félmillió forint-t tett ki. Eladásukkal leg-kevesebb 120 ezer forint jögtalan haszonhoz jutott. Ezenkívül — devizahatósági engedély nélkül — 135 ezer forintot kivitt az országból.

Társsa, a szintén Csantavé-ren lakó Toldi Antal, 41 éves szakmunkás, mintegy 150 ezer forint értékű áru ausztriai beszerzésében, Ma-gyarországra behozásában és eladásában vett részt. A csempészárut debreceni ismerősök révén értékesítet-ték. Közülük Keller Gábor, 26 éves villanyszerelő 150 ezer forint értéket megha-ladón vett át különböző árucikkeket bizományi el-adásra, s nagyrészt forga-lomba is hozta.

A bíróság Curnovics Pé-tert kétévi, Toldi Antal egyévi és kethónapi, Kel-ler Gábort egyévi szabad-ságvesztésre ítélte.